من چطور می توانم آنهایی را که به من گناه می کنند ببخشم؟

برای همه پیش آمده است که در حقشان بدی شده باشد و یا آزرده شده باشند. مسیحیان در اینجور مواقع چگونه باید برخورد کنند؟ براساس کتاب مقدس ما باید ببخشیم. افسسیان فصل ۴ آیه ۳۲ می گوید، " نسبت به هم مهربان و دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همانطور که خدا نیز شما را بخاطر مسیح بخشیده است ". در همین راستا، کولسیان فصل ۳ آیه ۱۳ می گوید، " رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده است؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید ". نکته کلیدی هر دو قسمت در این است که همانطوریکه خدا ما را بخشیده است، ما هم باید دیگران را ببخشیم. چرا می بخشیم؟ چون ما هم بخشیده شده ایم! بخشیدن دیگران باید نشان دهنده بخشیده شدن ما از طرف خدا باشد.

برای بخشیدن کسانیکه در حق ما بدی کرده اند، در ابتدا باید بخشش خداوند را بطور کامل درک کنیم. خدا کسی را بدون پیش شرط نمی بخشد، اگر چنین بود دیگر دریاچه آتشی در مکاشفه فصل ۲۰ آیه ۱۴ تا ۱۵ وجود نداشت. درک صحیح از بخشش شامل توبه از سمت گناهکار و محبت و لطف از سمت خداوند است. عشق و لطف همیشه هستند اما این توبه است که اغلب انجام نمی شود. بنابراین، دستور کتاب مقدس مبنی بر بخشش یکدیگر بدین معنی نیست که نسبت به گناه بی اعتنا باشیم. بلکه بدین معنی است که ما با خوشحالی و از سر لطف و عشق، کسانی را که توبه می کنند، می بخشیم. ما هر زمانی که لازم باشد آماده بخشیدن هستیم. نه تنها هفت بار بلکه "هفتاد مرتبه هفت بار" (متی فصل ۱۸ آیه ۲۲) می بخشیم. جواب رد دادن به درخواست بخشش از طرف دیگران نشان دهنده خشم، تلخی و عصبانیت

است که هیچکدام ویژگی یک مسیحی واقعی نیستند.

بخشیدن کسانی که در حق ما بدی و گناه کرده اند، نیازمند صبر و شکیبایی می باشد. کلیسا به ما دستور می دهد که "نسبت به همه، صبر و تحمل پیشه کنید" (اول تسالونیکیان فصل ۵ آیه ۱۴). ما باید بتوانیم که از آزردگی های جزئی و کم اهمیت چشم پوشی کنیم. عیسی مسیح گفت، "حتی اگر به گونهٔ راست تو سیلی زند، گونهٔ دیگرت را نیز پیش ببر تا به آن نیز سیلی بزند" (متی فصل ۵ آیه ۳۹). همه "سیلی ها" نیاز به پاسخ دادن ندارند.

برای بخشیدن کسانیکه در حق ما بدی و گناه کرده اند، نیاز به قدرت دگرگون کننده خدا در زندگی خود داریم. در اعماق وجود هر انسانی، چیزی وجود دارد که او را تشنه انتقام و تلافی می کند. ما به طور طبیعی می خواهیم که دیگران را در برابر بدی ای که در حق ما کرده اند، قصاص کنیم و فقط قانون چشم در برابر چشم می تواند عکس العمل عادلانه در برابر بدی باشد. اما در عیسی مسیح، به ما این قدرت داده شده که حتی دشمنان خود را نیز دوست بداریم. به کسانی که از ما نفرت دارند، خوبی کنیم. برای کسانی که به ما ناسزا می گویند، برکت بطلبیم و برای کسانیکه ما را آزار می دهند، دعای خیر کنیم (نگاه کنید به لوقا فصل ۶ آیه های ۲۷ تا ۲۸). عیسی مسیح به ما قلبی هدیه داده است که برای همیشه تمایل به بخشیدن دارد.

بخشیدن گناهی که دیگران در حق ما مرتکب شده اند زمانی آسان تر می شود که آن را با میزان بخشیدن گناهان ما توسط خدا مقایسه کنیم. ما که با دست و دلبازی بیش از اندازه مورد لطف و بخشش قرار گرفته ایم، حق نداریم لطف و بخشش را از دیگران دریغ کنیم. ما بی نهایت بیشتر از آنچه یک شخص می تواند در حق ما گناه کند، بر ضد خدا گناه کرده ایم. داستان عیسی مسیح در متی فصل ۱۸ آیه های ۲۳ تا ۳۵ نشان دهنده این واقعیت است.

خدا به ما قول داده، زمانیکه از او طلب بخشش می کنیم، او ما را براحتی می بخشد (اول یوحنا فصل ۱ آیه ۹). ما نیز باید کسانیکه از ما طلب بخشش می کنند را به همین راحتی ببخشیم (لوقا فصل ۱۷ آیه های ۳ تا ۴).